קיצור שלחן ערוך — דין עדות לאבלות

מִתְאַבְּלִין עַל פִּי עֵד אֶחָד, וְעֵד מִפִּי עֵד, וּבְנָכְרִי מֵסִיחַ לְפִי תֻמּוֹ.

מִי שֶׁקִּבֵּל אִגֶּרֶת שֶׁמֵּת קְרוֹבוֹ וְאֵין מְבִאָר בָּהּ אִם הוּא עֲדַיִן תּוֹךְ שְׁלֹשִׁים אוֹ לְאַחַר שְׁלֹשִׁים, אִם הַכּוֹתֵב אֵינוֹ בַּעַל תּוֹרָה, מוֹקְמִינָן לָאָדָם בְּחֶזְקַת חַי, וְאָמְרִינָן שֶׁלֹּא מֵת עַד סָמוּךְ לִכְתִיבַת הָאִגֶּרֶת, וְחַיָּב לְהִתְאַבֵּל. אֲבָל אִם הַכּוֹתֵב הוּא בַּעַל תּוֹרָה, אָמְרִינָן מִסְתָּמָא הוּא לְאַחַר שְׁלֹשִׁים. דְּאִם אִיתָא שֶׁהָיָה אֶפְשָׁר שֶׁתַּגִּיעַ הָאִגֶּרֶת לְיָדוֹ תּוֹךְ שְׁלֹשִׁים, לֹא הָיָה כּוֹתֵב בִּסְתָם. אַךְ אִם הוּא אָבִיו אוֹ אִמּוֹ, כֵּיוָן שֶׁהַמְּנָהָג הוּא לְהוֹדִיעַ מִיָּד (לְעֵיל סוֹף סִימָן רו), חַיָּב לְהִתְאַבֵּל.